

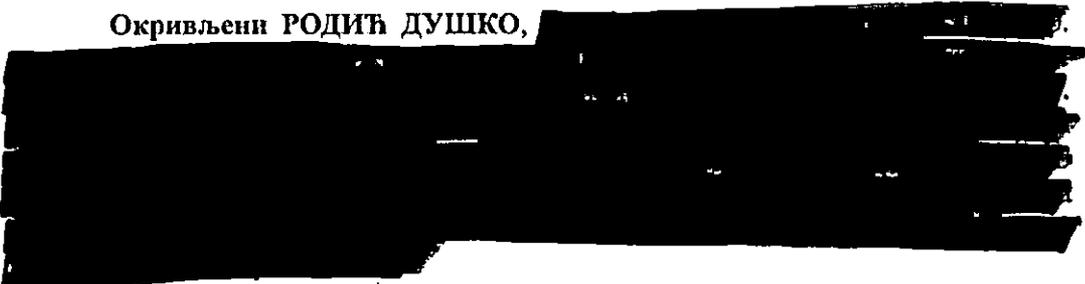
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр. 307/18
Дана: 07.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судије Оливере Пајић, председника већа и судија поротника Софије Шуберт и Мирославке Милутиновић, чланова већа, уз учешће записничара Јелене Вулићевић у кривичном поступку против окривљеног РОДИЋ ДУШКА, коме је стављено на терет извршење кривичног дела Убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање и ношење оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, по оптужници ВЈТ-а у Београду Кт.бр.266/18 од дана 21.05.2018. године, након одржаног главног и јавног претреса дана 04.12.2018. године у присуству заменика Вишег јавног тужиоца у Београду Биљане Јакшић, окривљеног Родић Душка, његових бранилаца адвоката Миодрага Рашића и Желимира Чабрило и пуномоћника оштећене адвоката Растка Свичевића, донео је једногласно, а дана 07.12.2018. године и јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени РОДИЋ ДУШКО,

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 18.12.2017. године око 08,20 часова на Новом Београду, у ул. [REDACTED] на раскрсници са [REDACTED] улицом у стању смањене урачунљивости до степена битног али не битно, свестан свог дела чије извршење је хтео, покушао да лиши живота своју супругу оштећену [REDACTED], на тај начин што је на горе наведеном месту, када је оштећена [REDACTED] села на место сувозача у путничко моторно возило "Dacia Sandero", регистарске ознаке [REDACTED], власништво Предшколске установе "Сурчин", са седиштем у Добановцима, ул. [REDACTED], у којем је на месту возача седела [REDACTED] пришао возилу и задржао врата сувозача, која је оштећена [REDACTED] покушала да затвори и из пиштоља марке [REDACTED], калибра 7,65 мм, фабричког броја [REDACTED] испалио четири пројектила у оштећену [REDACTED] наневши јој телесне повреде у виду једне прострелине меких ткива десне надлактице, једне устрелине грудног коша, једне прострелине трбуха и једне прострелине леве половине карличне дупље и левог седалног предела, а које повреде су у време наношења и скупа процењено представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, а био је свестан да је његово дело забрањено.

- Чиме је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ,

У периоду од неутврђеног дана децембра месеца 2017. године до 18.12.2017. године на Новом Београду, у ул. [REDACTED], у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не битно, свестан свог дела чије извршење је хтео, у свом стану неовлашћено држао ватрено оружје – пиштољ марке [REDACTED], калибра 7,65 мм, фабричког броја [REDACTED], а био је свестан да је његово дело забрањено

- Чиме је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ

Па му суд применом наведених законских одредби и одредби чланова 2, 4, 5, 42, 43, 45, 48, 50, 54, 60 и 63 КЗ

- за кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ УТВРЂУЈЕ казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци

- за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ УТВРЂУЈЕ казну затвора

у трајању од 1 (једне) године и новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара, па га

ОСУЂУЈЕ

На јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара, у коју казну затвора му се урачунава време проведено у притвору од 26.12.2017. године, па надаље, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а новчану казну је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 87 КЗ-а окривљеном РОДИЋ ДУШКУ СЕ ИЗРИЧЕ

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

Тако што се од њега одузима пиштољ марке [REDACTED], калибра 7,65 мм, фабричког броја [REDACTED].

На основу члана 258 ЗКП-а упућује се оштећена [REDACTED] да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку, јер у овом поступку није било довољно основа за пресуђење о имовинскоправном захтеву.

На основу члана 262 ЗКП-а о трошковима кривичног поступка суд ће одлучити накнадно.

Образложење

Оптужницом ВЈТ-а у Београду Кт.бр.266/18 од дана 21.05.2018. године окривљеном Родић Душку стављено је на терет извршење кривичног дела Убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање и ношење оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ. Заменик ВЈТ-а у Београду је у завршној речи остала при оптужном акту и додала да су сви чињенични наводи из оптужнице доказани како признањем окривљеног, тако и исказом оштећене која је саслушана на главном претресу, испитивањем сведокиње [REDACTED], сведока чији су искази прочитани, вештачењем и другим писаним доказима који су изведени, као и исказом вештака балистичке струке Милана Куњадића датог на главном претресу. Предложила је да суд окривљеног огласи кривим за оба кривична дела која су му оптужницом стављена на терет и да га осуди на јединствену казну затвора, при чему да приликом одмеравања казне има у виду да је он поступао са директним умишљајем у погледу оба кривична дела, те да је имао намеру да оштећену лиши живота, а не

само да је повреди. Предложила је да се од њега одузме предметно оружје.

Пуномоћник оштећене се у завршној речи придружио завршној речи ВЈТ, и истакао је да је доказано да је догађај од 18.12.2017. године само последица континуираног шиканирања и злостављања оштећене дуги низ година уназад. Оштећена је навела догађаје од 2010. године, па неколико дана пре критичног догађаја, те да је 18.12.2017. године у преподневним часовима окривљени само реализовао своју намеру да оштећену лиши живота тако што је прво позвао у стан, па када она то није прихватила, сачекао је погодан тренутак када је она ушла у возило и везала се на месту сувозача и са нарочитом упорношћу испалио у њу сукцесивно више пројектила. Предложио је да га суд огласи кривим и да му изрекне најстрожу казну. Истакао је имовинскоправни захтев и предложио да суд обавезе окривљеног да на име накнаде материјалне штете, трошкова лечења оштећене исплати износ од милион и петсто хиљада динара, а на име нематеријалне штете по свим видовима нематеријалне штете како то предвиђа ЗОО да исплати укупан износ од 5 милиона динара.

Бранилац окривљеног адв. Миодраг Рашић приложио је писану завршну реч која је саставни део завршне речи и додао да је оптужница у суштини основана и да ће окривљени бити оглашен кривим. Међутим, одбрана сматра да суд треба да унесе одређене корекције у оптужницу, тако да сходно изведеним доказима треба да наведе да је окривљени поступао у стању смањене урачунљивости до степена битног као и да наведе чињенице догађаја до краја и да утврди да је после овог догађаја окривљени покушао суицид пуцајући себи у главу, а како би се догађај описао и сагледао у потпуности. Све остало што је наведено у оптужници је тачно. Браниоци и окривљени су у припремном поступку и све до главног пртреса и надаље нудили споразум о признању кривице, али тужилаштво то није прихватило. То у суштини представља признање дела од стране окривљеног и предлаже да то суд цени, као и држање окривљеног после извршеног кривичног дела. У списима предмета се види, а на основу документације, да је непосредно пре критичног догађаја окривљени тражио помоћ од лекара и психолога, јер је осећао одређене душевне тегобе и обраћао се углавном приватној пракси, али није добио адекватну помоћ, а до овога не би дошло да је ту помоћ добио. Радило се о поремећају личности, што би морало бити упадљиво и оштећеној као његовој супрузи. Окривљени до сада није осуђиван, што суд такође треба да цени. Својим понашањем током овог поступка и писмима које је упутио надлежним органима окривљени је изразио стварно кајање због ових догађаја.

Бранилац окривљеног адв. Желимир Чабрило је у завршној речи додао да је садржај завршних речи дефинисан чланом 413 ЗКП-а где је у ставу 2 тога члана наведено да пуномоћник оштећеног у завршној речи може укратко образложити имовинскоправни захтев и указати на доказе које сматра битним. Пуномоћник оштећене је у својој завршној речи злоупотребио своју процесну улогу и права која му даје ова одредба, јер је говорио о свему, осим о ове две ствари.

Окривљени Родић Душко се у завршној речи придружио завршним речима својих бранилаца, и додао да је кривицу признао и да се каје због свега што је учинио. У стању у коме се сада налази сигурно то не би учинио, али се тада налазио у другачијем психичком стању и неизмерно му је жао што је до свега тога дошло.

Суд је на главном претресу у доказном поступку извео доказе: саслушањем окривљеног Родић Душка, испитивањем у својству сведока оштећене [REDACTED] и сведока [REDACTED], читањем записника о испитивању сведока [REDACTED] и [REDACTED], суд је прочитао писане доказе у списима предмета и то налаз и мишљење вештака балистичара Копечни Милоша од 26.03.2018. године, затим прочитао извештај ОКТ о форензичком прегледу лица места у [REDACTED] од 18.12.2017. године, извештај о форензичком прегледу лица места у Земуну, Ауто пут за Загреб бр. 18 од 18.12.2017. године, извештај о прегледу НКТЦ-а од 21.12.2017. године, извештај психијатра Стојковић Владимира од 28.12.2017. године и извештај лекара Специјалне затворске болнице у Београду од 8.1.2018. године, медицинску докуметацију за оштећену [REDACTED] достављену уз поднесак КБЦ Бежанијска коса 25.01.2018. године, фотодокументацију Одељења криминалистичке технике од 18.12.2017. године са скицом извештаја о форензичком прегледу лица места [REDACTED] од 5.2.2018. године, лекарско уверење УЦ Србије број 188/18 од 5.2.2018. године и отпусну листу Клинике за неурохирургију на име окривљеног од 26.12.2017. године, записник о вештачењу одсека за вештачење микро трагова МУП-а Србије вештака Такић Милоша од 17.1.2017. године са провером чаура од пројектила Одељења за вештачења од 19.12.2017. године, записник о вештачењу НКТЦ-а број 7244/18 од 16.03.2018. године, налаз и мишљење др Ратка Ковачевића и Зоране Филиповић од 15.4.2018. године, писани налаз и мишљење проф. др Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 18.4.2018. године, са усменим изјашњењем судског вештака Милана Куњадића на главном претресу, фотокопију записника о главној расправи у парничном поступку пред Трећим основним судом у Београду П.279/18 од 8.6.2018. године, извод из КЕ за окривљеног, па је ценећи изведене доказе сваки појединачно и у њиховој међусобној повезаности, а у склопу са одбраном окривљеног утврдио:

Суд је издвојио из списка предмета записник о испитивању сведока [REDACTED] у истрази, имајући у виду да је испитани сведок привилеговани сведок, отац окривљеног и на главном претресу је изјавио да не жели да сведочи, па је суд донео одлуку на основу члана 94, 406 став 2 и 407 став 1 тачка 1 ЗКП. Суд је одбио предлог оштећене и њеног пуномоћника да се саслуша у својству сведока [REDACTED] као непотребан, јер веће сматра да је на те околност на које је он предложен изведено довољно доказа, односно испитани су оштећена [REDACTED] и сведок [REDACTED]. Такође, суд је одбио као сувишан предлог браниоца да се писма која су адвокати окривљеног упутили адвокату оштећене у вези са предлогом

да се стан поклони ћерки ██████████, уврсте у доказни материјал и прочитају, а имајући у виду да је суд узео на увид записник о главној расправи пред Трећим основним судом у Београду П 279/18 од 8.10.2018. године.

Окривљени Родић Душко се у својој одбрани пред ВЈТ најпре бранио ћутањем, а затим је на записнику о саслушању осумњиченог пред ВЈТ у Београду дана 02.03.2018. године навео да се налази под веома јаком терапијом из ког разлога не може у потпуности да реконструише догађаје из прошлости, и да се не сећа критичног догађаја од 18.12.2017. године. Сећа се само да се пробудио из несвести након што је пуцао себи у главу и да је покушао да дохвати пиштољ и да поново пуца у себе, али је неки човек одгурнуо пиштољ, након тога се онесвестио и пробудио у болници. Да је критичног дана пуцао у своју супругу ██████████ сазнао је од својих бранилаца, али се он тога не сећа. Лекари су му у затворској болници објаснили да потискује тај немили и стресни догађај, и да се осећа као да то није био он у том тренутку, већ неко други. Истиче да је од октобра месеца 2017. године под великим психичким притиском, мислио је да га прате криминалци како би дошли до података којима располаже, а у вези посла који обавља за полицију, а приметио је и да су му хаковали мејл налоге и мобилне телефоне. Плашио се за свој живот и живот своје породице па је недељу дана пре критичног догађаја из стана свог оца у Земуну узео је пиштољ марке „ЦЗ“ без знања свог оца. Пиштољ се налазио у орману у дневној соби и донео је пиштољ у свој стан на Новом Београду, након чега је пиштољ однео и оставио у возило, а дана 18.12.2017. године пиштољ је био у његовом стану, у његовој торби, сећа се да је у јутарњим сатима тог јутра кренуо на посао, а иначе је уобичајено кретао око 08,00 часова, а шта се даље дешавало, не зна. Пиштољ није понео са намером да убије ██████████. Често се буди ноћу и пита се зашто је то урадио. Све је изгубио, породицу, посао и стан. Због својих психичких проблема обраћао се на више места, и тражио је помоћ у „Medigroup др Ристић“, психолошком саветовалишту „Јерина“ и у приватној ординацији „Epsilon Research International“, али терапију није добио, јер је чекао да се врати доктор ██████████ са семинара, који му је рекао да је психички „разваљен“ и да није за психотерапију, него за хемију. Навео је да је пиштољ узео са полице очевог ормана у стању у каквом је био, не сећа се да ли је био упакован, а не сећа се да ли је муниције било поред пиштоља. Пиштољ је критичног дана понео из страха, јер се бојао да ће му се нешто десити, и да ће неко учинити нешто његовом детету. Критичног дана код њега је у стану била његова супруга ██████████, као и ћерка ██████████ која има осам и по година и иде у други разред, и зна да је тог јутра пошла у школу, али се даље ничега не сећа. Био је привржен отац, водио је ћерку ██████████ на спорт, свако јутро у школу, и на приватне часове енглеског језика, а гледао је да избегне сваку конфротацију са ██████████. До одређеног момента њихов брак је био складан, у последње две, три године дошло је до проблема између њега и ██████████ имали су штурку комуникацију, али свађе између њих није било. Гледао је да што више одлази од куће како не би дошло до сукоба између њих двоје. Када се освестио, лежао је на плочнику, на леђима, са десне стране његове главе било је доста крви и сећа се да је неко одгурнуо пиштољ, односно сећа се тог металног

звуча када је пиштољ одгурнут. Испред њега је било возило, не сећа се које марке, не зна да ли су врата била затворена или отворена, сећа се да је неко пришао и ставио му пешкир на главу, након чега је поново пао у несвест. Не сећа се да је позивао у помоћ, али је чуо неко запомагање. Критично јутро се не сећа да је имао комуникацију са супругом [REDACTED], не сећа се да је стао испред зграде, нити да је себи пуцао у главу, нити зна због чега је то урадио, нити се сећа када је и одакле извадио пиштољ. Када му је предочено да је судији за претходни поступак рекао да је све време био свестан, навео је да је то можда рекао, али да је повреда била свежа и да он није био свестан, а да је када су га унели у шок собу био свестан, покушао је да устане, па је пао. [REDACTED] никада није претио да ће да је убије, ни пре, ни након критичног догађаја. Не сећа се да је пришао возилу у ком је седела [REDACTED], да је задржао врата која је она покушала да затвори, а потом пуцао у [REDACTED]. У затворској болници прима одговарајућу терапију за његово психичко стање, три пута дневно и осећа се боље.

Окривљени је на главном претресу у потпуности остао код своје одбране коју је изнео у тужилаштву, с тим што је додао да се догађаја слабо сећа, а да је био под великим стресом претходних пар месеци, због природе посла који је тада обављао, када је открио да су хаковани његови мејлови и телефон, па се уплашио за безбедност свог детета, због чега је и узео пиштољ. Може да каже да пиштољ није узео да би повредио [REDACTED]. Тог дана не зна шта се десило са њим, није свесно радио нити је имао намеру, нити је желео да лиши живота своју супругу [REDACTED]. Њему је жао због свега овога што се десило [REDACTED], а и њиховој ћерки јер је она лишена да детињство проведе са оба родитеља. Било је фаза када није спавао седам, осам дана, осећао је одређене сметње због чега се обраћао стручњацима, али није до краја довео то да му се пружи адекватна стручна помоћ. Одговарајући на питања је истакао да је вештацима који су га вештачили у овом поступку рекао да је тражио стручну помоћ и код кога је тражио, то јест по имену и презимену лица код којих је тражио стручну помоћ, па чак и њихове адресе. Он има проблема са сећањем, то јест са памћењем, сећа се само да је лежао на земљи, да је са његове десне стране била локва крви и сећа се металног звука као да је неко од њега одгурнуо оружје, јер је тада желео да дохвати пиштољ и да се убије, а пуцао је себи у главу том приликом. Када је понудио оштећеној тај стан у коме су живели, његова идеја је била да колико толико материјало обезшети и [REDACTED] и дете, иако је свестан да то није довољна материјална компензација. Пошто зна да [REDACTED] има стан од мајке у коме живи, мислио је да се остатак дуга за овај стан у [REDACTED] на Новом Београду, који је купљен на кредит пренесе на [REDACTED] која је могла да изда тај стан и да плаћа рате, а да на крају тај стан остане њиховом детету, с тим што је мислио да сада одмах стан поклоне детету. Као што је рекао пиштољ је узео, јер је видео да му је неко хаковао мејл и да му се телефон прислушкује, па се уплашио за живот свог детета и из тог разлога је узео пиштољ. И поред чињенице што је приликом давања своје одбране у тужилаштву навео да је био под јаком терапијом, остаје код онога што је у својој одбрани навео у ВЈТ 02.03.2018. године. Оружје је узео од свог оца, а отац није знао да је он то узео, јер је држао сакривено оружје.

Узео га је неколико дана пре, или дан, или два, или три дана пре. Када су отворана врата да узме неку гардеробу, пошто је део гардеробе држао код родитеља, видео је тај пиштољ, "Црвена застава" и колико се сећа, то је тај пиштољ којим је пуцао. Не може да се сети где је тачно држао пиштољ откад га је узео, па до критичног догађаја, колико се сећа прво је био у аутомобилу, а онда га је однео у стан. Не сећа се догађаја од тог јутра, у смислу шта је радио са пиштољем. Пре тога никада није узимао тај пиштољ. Његов брак је био као и сваки други, постојале су несугласице, али [REDACTED] никада није претио да ће да је убије и стоји иза тога. Никада јој није рекао да нема шта да изгуби на тај начин, јер је имао свашта да изгуби, у том тренутку је имао посао, она је такође била на положају, подигао је кредит за стан, имао је ауто. Међу њима је било несугласица које су се углавном завршавале викањем, али не може да се сети да је долазило до физичког обрачуна, осим можда једном приликом када је дошло до неког гуркања. Пошто му је предочено да је у истрази изјавио да је недељу дана пре критичног догађаја узео пиштољ, не може сада тачно да се сети, мисли да је било најдуже седам дана. Није спорно да није имао дозволу за држање и ношење пиштоља. Објаснио је да је служио војни рок и знао је да рукује оружјем, али када је пиштољ узео није проверавао да ли у њему има муниције. Узео га је у паници и то јутро понео са собом, јер је вече пре тога видео да му се хакују и зипују подаци за пројекат МУП-а, тако да је био у страху да ће неко нешто да му уради, због чега га је и понео. Покушао је да буде добар отац њиховој ћерки, водио је свако јутро у школу, а када супруга није могла, он је и враћао из школе, инсистирао је да се бави спортом, да иде на енглески. Није желео да одговори на питање, зашто је ћерку покушао да лиши оба родитеља, ако је хтео да буде добар отац.

Оштећена [REDACTED] је у свом исказу у ВЈТ навела да је она у браку са Родић Душком од 01.11.2008. године. Прве несугласице и проблеми у њиховом браку десиле су се за Божић 2010. године, којом приликом јој је Душко претио оружјем, реаговала је тако што је позвала полицију, полиција је дошла у стан и сачинила службену белешку. Њихова ћерка [REDACTED] тада није имала ни годину дана. Центар за социјални рад је био обавештен о овом догађају. Након тога је предала тужбу за развод брака, међутим како је њена мајка преминула, а она је са друге стране имала притисак од Душкових родитеља и самог Душка да се не разведе, она је одустала од развода. 2012. године поново су почеле претње са Душкове стране, претио јој је да ће запамтити ко је Душко Родић и да то што је позвала полицију не значи да му је одузет пиштољ јер он има везе у полицији. Од 2017. године Душко се дистанцирао од породице, водио је свој живот, планинарио је, бавио се спортом и запоставио своју породицу. Од тада су готово били без комуникације, а она комуникација која је била између њих била је врло штурa и она би му тада говорила како ниједан празник није провео са својом породицом и својом ћерком [REDACTED], на шта јој је он одговорио да зна где су врата и да може да изађе. Од 10. до 13.12.2017. године била је на семинару на Копаонику, Душко је иначе знао да она треба да иде на Копаоник, и дан пре њеног одласка Душко јој је узео путни налог који је стајао у фиоци стола у соби, а када је она хтела да узме

назад путни налог Душко је гурнуо и ударила је главом у врата, задобила је повреду у виду хематома на оку, код лекара није ишла, али је фотографисала повреду телефоном и ту фотографију је показала Душковој мајци, али је Душко своју мајку убедио да се она самоповређује. Напоменула је да она и Душко спавају већ годину и по дана у одвојеним собама, она спава у дневној соби, а он у спаваћој, стално јој је претио да нема шта да изгуби и да ће да је убије, и да, ако јој се не свиђа може да оде. Када се вратила са Копаоника 16.12.2017. године Душко јој је рекао: "Отићи ће теби [REDACTED] и [REDACTED] за Лондон". То су јој зет и сестра који су заиста и отишли за Лондон 16.12.2017. године, у поподневним сатима. Викенд односно 16. на 17.12.2017. године [REDACTED] је била код Душкових родитеља и кући је довео деда [REDACTED] дана 17.12.2017. године. Ноћ 16.12.2017. године преспавала је у [REDACTED] соби закључана, јер јој је претходних дана Душко претио, чула је да је дошао у раним јутарњим сатима између 03,00 и 04,00 часова, а у току ноћи 17. на 18.12.2017. године док је лежала у дневној соби чула је око 00,30 часа када је Душко ушао у стан, извесно време је стајао изнад кревета где је спавала, гледао је, због чега је она устала и отишла у [REDACTED] собу коју је закључала и преспавала заједно са [REDACTED]. Напоменула је да је собу закључавала из разлога што јој је Душко претио да ће да је убије. Када је 18.12.2017. године ујутру устала видела је да је и Душко устао, био је спреман као када иде на посао, иначе Душку је једино то јутро звонио телефон у 06,30 часова, што је она чула, јер он никада не устаје пре 07,30 часова. Спремила је [REDACTED] за школу и Душко јој је тада рекао да [REDACTED] одведу заједно у школу, што иначе он никада није чинио, јер је [REDACTED] увек она водила у школу. Када су кренули Душко је понео своју торбу, држао је окачену о своје десно раме, а она је носила [REDACTED] ранац. Оставили су [REDACTED] у школу и вратили су се испред зграде где живе, а то је улица [REDACTED]. Она и Душко су стајали једно поред другог испред улаза, није било свађе између њих нити гурања, углавном су ћутали, а њој је било чудно што Душко уопште стоји са њом, и било јој је чудно што често увлачи и извлачи руку из торбе коју је држао о десном рамену, помислила је да је можда снима телефоном, а онда је приметила да му телефон вибрира у џепу. Душко је позвао да се врате у стан на 15-ак минута, није јој говорио због чега је то тражио, она није пристала и рекла му је да неће и да чека [REDACTED] да дође по њу. У једном тренутку је стиснуо за леву руку и рекао: "Платићеш ми за све". Приметила је да њена колегиница [REDACTED], коју је иначе чекала испред улаза, и коју чека ту уназад две године, долази службеним возилом, па је она кренула ка возилу, колегиница [REDACTED] је зауставила возило, и она је отворила врата, села на место сувозача, ставила је појас, и пружиола је руку да затвори врата. У том тренутку Душко је малте не ушао у возило и почео да пуца. Колико се она сада сећа прво је погодио у десну руку, потом је пуцао у пределу њеног стомака, а затим препоне леве ноге, видела је крв на нози, и рекла својој колегиници: "[REDACTED] он пуца". [REDACTED] се одвезала и изашла из возила. Она је остала да седи на месту сувозача, а када се пуцњава завршила она није више осећала леву ногу, била је свесна свега и викала је: "у помоћ, у помоћ". И [REDACTED] је викала: "у помоћ" и зауставила је неког човека на улици. Напоменула је да се све ово дешавало између 08,15 и 08,20 часова. Видела је када је Душко извадио пиштољ,

мали црни из преграде торбе (цепаћа) коју је носио, где му је све време и била рука, и пуцао у њу. Видела је Душка да лежи на плочнику, јако близу возила, али она није видела када је он пуцао у себе. На патосници возила видела је метак, испод њене ноге. Када је њена колегиница истрчала из возила стала је на улици и дозивала у помоћ, један човек је изашао из возила и пришао њиховом возилу. Она је подигла мајицу и видела на свом телу рупе, осећала је мирис барута и дима. Убрзо је стигла Хитна помоћ и полиција, превезена је у КБЦ Бежанија, где јој је указана помоћ, извршена јој је операција, била јој је повређена јетра, нога, рука, плућа, грудни кош, у болници је била 10 дана, а и дан данас не осећа стопало леве ноге. Лекарима су јој након операције рекли да је имала велико унутрашње крварење и да је било велико питање да ли ће преживети. Док је Душко лежао поред службеног возила викао је: "у помоћ и гледао у правцу њиховог возила, био је свестан, рекао је неким девојкама да позову његовог оца, што су исте и учиниле. Када каже службено возило то је возило марке „Дачиа Степвеј“ власништво предшколске установе „Сурчин“ са седиштем у Добановцима. ул. [REDACTED] у којој установи је она директор. Касније је од колегинице [REDACTED] сазнала да је након критичног догађаја, на телефон који је остао код [REDACTED], позивала Душкова мајка [REDACTED] и питала "Шта је то било?". Напоменула је да се она и сада јако боји за своју безбедност, као и безбедност свога детета. Боји се и Душка и Душковог оца, а све из разлога што је Душко тога дана имао пиштољ из кога је пуцао у њу. Душко је тога дана хтео да је убије, своју мисију није завршио, очигледно да није размишљао о детету и о томе ко би се бринуо о [REDACTED], пошто њој родитељи нису живи, а питање је да ли би Центар поверио дете након овог догађаја његовим родитељима. Одговарајући на питања истакла је да је Душко упућивао непосредне претње, некада јој је слао и поруке путем телефона, али од почетка 2017. године није јој претио преко телефона. Када је рекла да је Душко ушао у возило објашњава да су сувозачева врата остала отворена, она је пружиола руку да иста затвори, али није успела, јер је Душко стао између врата и седишта сувозача на ком је она седела. За то време [REDACTED] је седела везана на месту возача и чекала да крену. Буквално када је она села и везала се, Душко је почео да пуца. Колико се сећа, у њу је испалио 4 — 5 пројектила. Душко је извадио пиштољ из торбе, као што је горе описала, рука му је била савијена у лакту када је пуцао у њу, сигурна је да није држао руку испружену док је пуцао. Не може да определи на којој раздаљини је био Душко од ње када је пуцао, имала је осећај да се просто надвио над њом и зна да је био веома близу. У стану у ком су живели она, Душко и малолетна [REDACTED], никада није видела оружје након 2010. године када је позивала полицију. [REDACTED] је била у возилу када је Душко испалио два пуцња у њеном правцу, она је тада рекла: "[REDACTED] он пуца", и [REDACTED] је тада одвезала појас и изашла из возила и почела да дозива: "у помоћ"; мада јој је претходно рекла: "То су ћорци". По [REDACTED] изласку из возила чула је још 2 — 3 пуцња. Душко је све време држао пиштољ уперен у њеном правцу и тако је и пуцао, пиштољ није окретао према [REDACTED]. Када је она кренула испред улаза зграде ка возилу којим је [REDACTED] долазила Душко је кренуо за њом, то јој је било чудно, али га није питала ништа. Раздаљина уста цеви од ње у тренутку када је Душко пуцао износила је по њеној процени од 5

до 10 центиметара. Њој није познато да ли се Душко обраћао лекару за било какву помоћ док су били заједно, па чак ни психијатру. Душко никада није хтео да узме никакав лек чак ни за температуру, ни зубобољу. Она није приметила да је Душко имао било какав здравствени проблем, па се из тог разлога никада није ни обраћала његовим родитељима.

Оштећена је на главном претресу остала у свему као на записнику у истрази, у ВЈТ с тим што је додала, када је први пут пријавила насиље од стране Душка и када је полиција долазила у стан и сачинила службену белешку, њој је било речено да је тај пиштољ одузет и да ће да иду на брачно саветовање где је она два, три пута и одлазила, али се окривљени није појавио. Она није ни знала да је тај пиштољ био враћен. Када је њој Душко претио, једном приликом је дао чврсту „Бесу“ да ће са тим пиштољем да је убије и да ће дебело да плати што га је тада пријавила, а она није ни знала шта значи реч „Беса“. После је то видела на "Гуглу". Највећи проблеми настали су крајем 2016. и почетком 2017. године, када се он потпуно дистанцирао од ње и ћерке, водио је момачки живот, дете га није интересовало. Ниједан празник није провео са њима, а свој новац је трошио на себе. Конфликти су настајали око финансија и око детета. Она није била у неким односима са његовим родитељима, али је са њима размењивала поруке, углавном о његовом односу са [REDACTED] када му је његова мајка рекла да окривљени мора да има свој издувни вентил, а са њима је комуницирала када је [REDACTED] требала да иде код њих. 10 дана пре немилог догађаја жалила се колегиници [REDACTED] да је окривљени претио да ће да је убије, а жалила се и [REDACTED] који је муж од њене сестре. Док је била на Копаонику на семинару, који је био пословне природе, окривљени није хтео да брине о детету, већ је дете морала да остави код њене сестре и зета. Она се вратила 13. са Копаоника и до кључног догађаја нису проговорили ни реч. Викенд 16. на 17. децембар она је била цео дан код куће, а [REDACTED] је била код његових родитеља. Њој је стигла порука од Душкове мајке да ће њен свекар [REDACTED] довести [REDACTED] коју је она спремила за кревет и за школу. Она је иначе спавала у дневној соби. Окривљени је у недељу на понедељак дошао кући у пола један, а она се тргла и видела га да стоји изнад ње, па је отишла код [REDACTED] у собу и преспавала закључана, јер се плашила за своју безбедност пошто је окривљени 10 дана пре овога рекао да он нема шта да изгуби. Критичног јутра када је уморна видела га је на тераси да стоји и пуши што је изненадило, јер је рекао да је престао да пуши. Окривљени је рекао да иду заједно да воде дете у школу, иако они никада заједно нису ни одводили ни доводили дете из школе и у школу. Кренули су пешке, она је носила њен ранец, а окривљени своју торбу у којој се касније испоставило да је носио пиштољ, што она тада није знала. Када су оставили дете у школи враћили су се до улаза њихове зграде, када је окривљени њу наговарао да се врати у стан, али она није хтела, стајали су без иједне речи, међу њима није било никакве свађе, њој је само било чудно што окривљени не иде на посао. Видела је да стално завлачи руку у десни џеп торбе и мислила је да окривљени њу снима па га је то и питала, а окривљени није одговорио, а пошто је видела да му телефон вибрира схватила је да је не снима. Било је око 8,10 или 8,15 када је видела колегиницу која се

приближавала возилом углу улице. Кренула је ка возилу, а он је ишао тик уз њу. Села је у ауто, везала се и хтела да затвори врата, али се окривљени испречио тако да јој није дао да затвори врата, па му је она мирно рекла да је остави на миру. Када је кретала ка ауто, стегнуо је за руку и рекао да ће да плати за све. Кренуо је насумично да пуца и то у присуству њене колегинице која је седела у колима и у непосредној близини, то јест, на пар метара од школе. Она у том тренутку није ништа осећала, рекла је колегиници: „он пуца“, она је успела да се одвеже и звала је у помоћ. Она није видела тренутак када је окривљени пуцао у себе, чула је само прасак када је пао. Окривљени је све време био свестан, говорио је: "помозите ми", "помозите ми", видела је да су му пришле две девојке и да су са његовог телефона који се иначе отварао шифром, позвале његовог оца [REDACTED], а њена колегиница је позвала полицију и хитну помоћ, а овом приликом задобила је пет прострелних рана, у њу је испалио 4 метка, били су јој повређени јетра, стомак, плућа и препоне, не осећа леву ногу, носи "ортозу", лево стопало јој је одузето, иде на физикалну терапију, али се и поред тога бори да ћерки обезбеди нормалан живот. Осећа се угрожено, незаштићено и плаши се за своју безбедност и безбедност свога детета и мисли да би окривљени када би био у прилици поновио дело као и да се окрвљени трудио да је том приликом убије. Она је схватила као претеће речи то што јој је окривљени рекао када се вратила са Копаоника: „отићи ће теби [REDACTED] и [REDACTED] за Лондон“, јер су то њени сестра и зет, а после два дана десио се овај догађај, а они су 16. децембра и отишли за Лондон. И 2010. и 2012. године када јој је претио да ће је убити, окривљени јој је стављао прст на слепоочницу показујући како и говорио да ће је убити једним метком и константно су се кроз њихов брак провлачиле његове претње, али се она плашила да оде, плашила се да ће да је убије, јер јој је говорио да је неће ништа спасити, да он има свугде познанике и у полицији и у жандармерији. Придружила се кривичном гоњењу и истакла имовинско-правни захтев.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навела да је дана 18.12.2017. године по уобичајеном договору са [REDACTED] дошла по њу у 08,15 часова, на месту одакле је увек повезе у улици [REDACTED], мисли да је број [REDACTED]. Поред [REDACTED] је стајао њен супруг Родић Душко, што иначе није било уобичајено, зауставила је ауто поред места где су они стајали, разговарали су и након једног минута [REDACTED] је кренула ка аутомобилу, а Душко је кренуо за [REDACTED], [REDACTED] је села у ауто, кренула је да се веже, у чему није успела, и она је тада видела Душка како вади пиштољ и пуца. Када је Душко кренуо за [REDACTED], помислила је да ће можда њој да се јави или да пита да га повезу, мада он никада није ишао са њих две колима. Када је Душко кренуо да пуца била је везана, одвезала се, мада не зна ни сама како, излетела је на улицу и тада је пуцњава већ престала. Позивала је: "У помоћ", поред аутомобила којим је претходно управљала, зауставила је саобраћај, односно возило „Ауто-школе“ из ког возила је изашао један човек, а на пешачком прелазу са десне стране њеног возила видела је такође једног човека. У том тренутку Душка више није видела. Сагла се у намери да узме телефон у колима и тада је видела Душкове ноге поред сувозачевих врата и схватила да се Душко

упуцао, лежао је на улици. Позвала је Хитну помоћ и полицију, човек који је изашао из „Ауто-школе“ рекао јој је да се не боји, јер је одгурнуо пиштољ од Душка. [REDACTED] је говорила да је све у реду и да су „ћорци“ јер није веровала да је Душко Родић урадио то. Тада јој је [REDACTED] показала своје ране, видела је њен стомак, барут, крв и њене ноге пуне крви, као и седиште које је било натопљено крвљу. Уплашила се да [REDACTED] неће преживети, помислила је да јој је повредио бутну артерију, она је иначе завршила средњу Медицинску школу, а [REDACTED] је говорила да не осећа своје ноге. Све ово што је напред описала одвијало се у потпуној тишини, први пут је глас Душка Родића чула када је гледао у њеном правцу док је стајала поред аутомобила са предње леве стране хаубе, и дозивао: „у помоћ“. У једном тренутку је видела да су једна или две девојке, не може да се сети, пришле Душку, помогле су му, држале му главу и чула је када су телефоном позвале његовог оца [REDACTED], знала је да зову његовог оца јер је чула име [REDACTED]. Након 10-ак минута дошла је Хитна помоћ и одвезла [REDACTED], полиција је стигла пре Хитне помоћи, потом су дошла још једна кола Хитне помоћи која су одвезла Душка. Одговарајући на питање, сведок је изјавила да [REDACTED] отприлике две године уназад од критичног догађаја, „купи“ испред зграде у којој она живи, односно на углу зграде на Новом Београду у улици [REDACTED]. [REDACTED] је села на место сувозача у возилу марке „Дачиа Степвеј“ власништво предшколске установе „Сурчин“ са седиштем у Добановцима, у улици [REDACTED]. Када је [REDACTED] отворила врата возила, Душко је био на корак иза ње, а када је села на место сувозача, Душко је стао испред отворених сувозачевих врата, тако да [REDACTED] није могла да затвори врата. Гледала је у Душковом правцу и док је [REDACTED] покушавала да се веже изговорила је: „Остави ме“ и у том тренутку је видела да је Душко извадио пиштољ, видела је да је имао торбу на рамену, није сигурна на ком рамену, нити је видела моменат када је извадио пиштољ, видела је пиштољ у десној Душковој руци, када је кренуо да пуца, његова рука је била испружена и била је усмерена ка [REDACTED] стомаку, њој је деловало да је цев пиштоља од [REDACTED] стомака била удаљена 5 до 10 сантиметара. Чула је 4 — 5 пуцња. Док је Душко пуцао у [REDACTED] правцу стајао је испред [REDACTED], није видела његово лице, видела је само руку у којој је држао пиштољ, а отворена сувозачева врата су била иза Душковог тела. Последње чега се сећа пре него што је изашла из возила је то да је Душкова рука била усмерена ка [REDACTED] препони. Када је изашла из возила више није чула пуцњеве, нити је видела Душка све до момента, као што је напред описала, када је видела његове ноге поред возила. Душко је пуцао само у правцу [REDACTED], пиштољ није окретао у њеном правцу, али без обзира на то она се осећала уплашено, погледала је у своје ноге да ли је повређена, а потом истрчала из возила. Са [REDACTED] дружи се интензивно уназад две године, [REDACTED] јој је причала у канцеларији на послу да јој је 10-ак дана пре критичног догађаја Душко претио и да јој је говорио да нема шта да изгуби и да ће је убити. Знала је да између њих постоје размирице и да је [REDACTED] желела да се одсели из стана. Иначе Душко и [REDACTED] имају ћерку [REDACTED] која има 8 и по година, а која се понекад игра са њеним сином старим 4 године. Пиштољ који је био у Душковим рукама када је пуцао у [REDACTED] био је црне боје, метални, средње величине. Није прилазила Душку

док је лежао поред возила. Торба која је пронађена у службеном возилу на патосници испред сувозачевог седишта није њена торба, ту торбу је унео доктор из Хитне помоћи када је пружао помоћ Родић Душку, то није ни торба [REDACTED], и исту је преузела полиција након извршеног увиђаја. Одговарајући на питање сведок је изменила део исказа у којем је навела да се [REDACTED] везивала и да није успела да се веже, наводећи да је [REDACTED] успела да се веже. Пиштољ из кога је пуцао Родић Душко био је уперен у леву [REDACTED] ногу, она се у том тренутку одвезивала, њена удаљеност од [REDACTED] ноге била је 15 — 20 центиметара.

На главном претресу сведок [REDACTED] је навела да се у потпуности изјашњава као на записнику из истраге, и додала да када је пришла [REDACTED] и Душку он је био окренут леђима, потпуно обучен као да иде на посао, а [REDACTED] је била окренута лицем ка њој. Није између њих видела никаву свађу. Душко је некако [REDACTED] заклањао, [REDACTED] га је заобишла, отворила врата сувозача и села, мислила је да ће Душко њој да се јави. Док се [REDACTED] везивала Душко је извадио пиштољ и кренуо да пуца. Када је кренуо да пуца, у возилу су биле њих две везане женс и Душко са пиштољем. Била је уплашена, ишчупала је појас и напустила возило. У том моменту се завршила и пуцњава, последње што је видела је да јој је Душко пуцао у ногу, а видела је и све хице који су испаљени. Била је на 20,30 цм од ње, ту у близини се налази школа и обданиште. Отворила је задња врата од возила да узме телефон и да види да ли је [REDACTED] жива, тада је видела да Душко лежи, а није чула да је пуцао у себе нити је то видела. Док је стајала поред предњег левог точка запазила је и једну чауру, и Душка који је говорио „Помозите ми“. [REDACTED] је била све време свесна. Хитна је дошла за око 20 минута. Душку су пришле две девојке и чула је да оне позивају телефоном његовог оца [REDACTED]. Док је он позивао оца, [REDACTED] јој је говорила „Сања ко ће ми узети Исидору“? Тог момента звонио је [REDACTED] телефон и видела је да је позив био од Душковог оца [REDACTED]. [REDACTED] је пуно крварила, мислила је да ће умрети, молила је да јој да воду. Душко је све време био свестан и гледао је у њиховом правцу, а она се после свега обратила за стручну помоћ, јер јој је Душко нанео трауму. Десетак дана пре догађаја [REDACTED] јој се поверила у канцеларији, а већ је знала да међу њима од раније постоје несугласице, да јој је Душко рекао да ће је убити и да нема шта да изгуби. [REDACTED] јој је рекла да су се посвађали зато што Душко није хтео да има никакве активности око детета, нити да учествује у њеном одрастању, али јој је том приликом узео и њен и дететов пасош. Такође, она је, када су ишли на семинар на Копаоник видела да [REDACTED] има масницу испод десног ока, то је било две недеље пре тога и [REDACTED] јој је рекла да је у њиховој свађи Душко одгурнуо и да је ударила главом о врата. Такође јој је говорила да жели да се одсели, али се плаши да ће јој он наудити и да ће се десити нешто лоше, њих две су у петак пре немилог догађаја који се десио у понедељак ишле заједно да погледају један стан, саветовала је [REDACTED] да не улази ни у какву врсту конфликта са њим. После критичног догађаја сазнала је од [REDACTED] да је [REDACTED] и ту ноћ отишла код детета у собу и преспавала, али је и од раније знала да је [REDACTED] спавала у дневној соби, и да се дешавало да оде у дечију собу да прспава, због страха од Душка. [REDACTED] јој је говорила да се закључавала у дечијој

соби да би преспавала. Она је уназад две године од догађаја долазила по [REDACTED] на том месту, да иду на посао. Окривљени је ту није никада чекао, али га је доста пута виђала да или води дете у школу, или иде на посао. Пре првог пуцња, [REDACTED] се већ била везала и након тога је он пуцао. У моменту када је [REDACTED] села у возило пошто је аутомобил био упаљен, у леру, њена рука је била на месту мењача, тако да је била у близини пиштоља, то јест испалених метака. Душко није био у возилу, већ је стајао на вратима возила. Одговарајући на питање је навела да је окривљени испалио четири хица у Тамару, у руку, два у стомак и ногу. Била је у аутомобилу кад су испалена прва три хица, а када је четврти испален, чупала је појас да изађе из аутомобила.

Из записника о испитивању сведока [REDACTED] произилази да он ради као инструктор возње у Ауто-школи „Чигра“ и критичног дана око 08,20 часова кретао се возилом Ауто-школе, улицом [REDACTED] ка улици [REDACTED]. Када је био у близини раскрснице чуо је два до три пуцња, што му је личило на звук петарде. Видео је возило марке „Дачиа Сандеро“ које је било заустављено у споредној улици и човека поред возила чији је горњи део тела био подигнут тако да није видео да ли је у том тренутку падао или је покушао да устане. Видео је како жена из заустављеног возила марке „Дачиа Сандеро“ излази са места возача и зауставља саобраћај вичући: „У помоћ, у помоћ“, зауставио је своје возило, изашао из истог и тада је видео поред возила марке „Дачиа“ једну мушку особу како лежи, поред њега крв и пиштољ. Тај мушкарац је био све време свестан и викао је: „У помоћ, у помоћ, помозите ми“ и померао своје руке, па је из тог разлога ногом одгурнуо пиштољ који је био поред његовог тела, видео је да је пиштољ био заглављен, видео је метак у цеви који стоји укриво. Напоменуо је да је пре њега, на раскрсници, заустављеном возилу марке „Дачиа Сандеро“ пришао један човек, који му је касније рекао да је изашао из вртића, који се налази на удаљености од 20 — 30 метара. Повређеном момку је пришла једна девојка, за коју је касније чуо да је медицинска сестра и ставила му пешкир испод главе, за то време су он и тај човек који је изашао из обданишта, за кога је касније сазнао да се зове Душан и возач из возила марке „Дачиа“, помагали женској особи која се налазила на сувозачевом месту и која је обилно крварила. Видели су да је код те женске особе крв цурила у пределу стомака, ноге и руке, па је тако и закључио да је иста повређена, односно, да је погођена у стомак, руку и ногу, и да се иста држала највише за стомак. Он је позвао и полицију и Хитну помоћ и на лице места је полиција стигла пре Хитне помоћи, буквално за нека три минута, а након тога је стигла и Хитна помоћ. Прво је одвежена жена из возила која је била повређена, а потом и мушкарац који је лежао поред возила. Када је позвао полицију рекао је да је у питању покушај убиства и самоубиства. На лицу места је својим телефоном сликао тело повређеног мушкараца, положај његовог тела у односу на возило и положај одгурнутог пиштоља. Одговарајући на питање сведок је изјавио да је са возилом „Ауто-школе“ био у покрету, кретао се брзином од 20 - 30 км на час, у возилу је био сам, а први пуцањ је чуо када се по његовој процени налазио на удаљености 50 — 60 метара од заустављеног возила марке „Дачиа Сандеро“. Није

видео када се момак који је лежао поред возила марке „Дачиа Сандеро“ повредио, тако да и не зна да ли се сам повредио, али је касније на лицу места чуо коментаре да је тај момак себи пуцао у главу. Повређена женска особа у возилу марке „Дачиа Сандеро“ седела је на месту сувозача, када је он пришао возилу, а била су отворена сувозачева врата. По његовој процени повређени мушкарац који је лежао на асфалту био је удаљен од возила марке „Дачиа Сандеро“ један и по до два метра. Мисли да је пиштољ био марке „Црвена застава“, био је тик поред кука повређеног момка са његове десне стране. У тренутку док је он својим возилом прилазио возилу марке „Дачиа Сандеро“ приметио је да се са десне стране тог возила нешто дешава, гледајући то возило отпозади, видео је женску особу која је изашла са места возача, у то је сигуран 90%, можда је она већ и била поред возила, особу која га је зауставила и тражила помоћ. Између њега и повређеног мушкарца није било никакве комуникације. Да ли је било комуникација између повређеног и женске особе која му је ставила пешкир испод главе не може да се изјасни, јер је био фокусиран на женску особу повређену у возилу марке „Дачиа Сандеро“, само је чуо да је тражио помоћ. По његовој процени од тренутка када је чуо последњи пуцањ па до тренутка када је угледао женску особу поред возила која га је зауставила протекло је 4 — 5 секунди.

Из записника о испитивању сведока [REDACTED] произилази да је дана 18.12.2017. године у јутарњим сатима паркирао своје путничко моторно возило на 20 метара од вртића „Шврћа“ који се налази на Новом Београду, у близини раскрснице [REDACTED]. Одвео је дете у вртић и након пет минута изашао из вртића. При изласку из вртића чуо је као да неко баца петарде, што му је било чудно, погледао је на горе и наставио да се креће ка свом возилу. Поред његовог возила било је на удаљености око 2 метра, заустављено друго возило, мисли да је у питању возило марке „Дачиа Сандеро“. Пришла му је једна девојка и тражила помоћ, говорила је: „Молим те помози“. Тада је видео једног мушкарца који лежи поред заустављеног возила „Дачиа Сандеро“, као и пиштољ поред његовог тела. Чуо је и како женска особа из заустављеног возила „Дачиа Сандеро“ тражи помоћ, и која виче: „Боли ме“. Прво је пришао тој повређеној женској особи која је седела на месту сувозача, видео је да је повређена али није знао где, а када је повређена женска особа подигла мајицу, видео је да је упуцана у пределу стомака. У возилу се осећао јак мирис барута. Видео је да повређени момак који је лежао на асфалту дише, видео је да му излази пара из уста и он је тражио помоћ, лежао је поред аутомобила, можда на метар удаљености од возила, а поред његовог тела видео је пиштољ, са његове десне стране, повређени мушкарац је лежао на леђима и тражио је помоћ, изашли су станари из зграде, донели неке пешкире и ставили су пешкире повређеном на главу, јер је јако пуно крви било поред њега и на његовој глави. Био је јако затечен и збуњен, покушавао је да помогне повређеној жени у возилу, али није смео да је помера. Прво је стигла полиција, а затим и Хитна помоћ, дошла су два возила Хитне помоћи, мисли истовремено и одвезли повређене. Све ово се дешавало око 08,20 до 08,30 часова, не може тачно да определи време. Покушавао је да помогне и повређеном

мушкарцу тако што му је држао пешкир на глави, то га је замолила једна женска особа, која се представила као медицинска сестра. Све се дешавало муњевито тако да није ни запамтио све детаље. Критично јутро није уочио да је било ко стајао испред зграде или на улици у близини раскрснице, нити је у том тренутку било заустављено возило марке „Дачиа Сандеро“. Када је изашао из вртића и чуо пуцањ, који му је личио на звук петарде, уочио је заустављено возило марке „Дачиа Сандеро“ на удаљености од два метра од његовог паркираног возила. Мисли да је чуо 4 — 5 праска који су личили на бачене петарде. Када је чуо прасак који је личио на петарде, као што је рекао, погледао је ка небу, није гледао са стране и наставио је да се креће ка свом возилу. У тренутку када му је пришла девојка и тражила помоћ, видео је да мушкарац лежи поред заустављеног возила „Дачиа Сандеро“ и у том тренутку није видео да ли је неко био у возилу „Дачиа Сандеро“. Девојка која му је пришла викала је: „Помози ми, помози, позови полицију и Хитну“, пришао је прво возилу на ком су била отворена сувозачева врата и тада је угледао жену која седи на месту сувозача и која је такође тражила помоћ. Пиштољ који је видео поред мушкараца који је лежао на асфалту, био је од њега удаљен можда 40 — 50 цм, са његове десне стране поред десне руке. Пошто је пришао возилу и видео повређену жену, зауставио је возило које је долазило са леве стране његовог возила, из ког је изашао човек који им је пришао, позвао полицију и Хитну помоћ. Не зна да ли је пиштољ померан са места где га је угледао када је пришао возилу, на то није обраћао пажњу. Повређена жена у возилу је обилно крварила, када је подигла мајицу видео је улазну и излазну рану, претпоставља да је то улазна и излазна рана од метка, дала му је шал који је имала око врата и он је истим притиснуо у том делу стомака. Жена је стално викала: „Не осећам ноге“, видео је да крв иде, али не зна одакле, и из тог разлога није смео да је помера. Код мушкараца који је лежао на асфалту поред возила такође је видео крв на његовој глави и са десне стране тела где је крв цурила. Повређени мушкарац је био на асфалту поред возила, по његовој процени на метар до метар и по од возила.

Из налаза и мишљење вештака балистичара Копечни Милоша од 26.03.2018. године произилази да је вештачење обављено у балистичкој лабораторији и да је предметни пиштољ марке [REDACTED], модел [REDACTED] калибра 7,65 mm, фабрички број [REDACTED] функционално исправан и да два достављена спорна пројектила калибра 7,65 mm потичу од метака испалених из предметног пиштоља марке „[REDACTED]“, модел [REDACTED], калибра 7,65 mm, фабрички број [REDACTED].

Из извештаја ОКТ о форензичком прегледу лица места у улици [REDACTED] од 18.12.2017. године произилази да су прегледом лица места у Београду, у ул. [REDACTED] затечени следећи трагови: паркирано возило „Dacia sandero“ рег.бр. [REDACTED] – траг бр.1; деформисани пројектил ватреног оружја на седалном делу предњег десног седишта напред наведеног возила – траг бр.2; чаура ватреног оружја без видљивих ознака на данцету, на поду возила непосредно испред предњег десног седишта – траг бр.3; чаура ватреног оружја са ознаком на данцету „ГПУ 78 7,65мм“ затечена на коловозу, непосредно

пред предњих десних врата напред наведеног возила – траг бр.4; један мобилни телефон марке “Самсунг”, један упаљач, један контакт кључ возила на коловозу на око три метра од напред наведеног возила – траг бр.5; локва црвене боје налик на крв затечена на коловозу на око 2,5 метара од предњих десних врата напред наведеног возила – траг бр.6; један пешкир, наочаре за вид и један каиш од торбе на коловозу на око 0,5 метара од трага обележеног под бројем 6 – траг бр.7; пиштољ “██████████” кал.7,65 мм мод.██████████ фабричког броја ██████████ на коловозу на око 0,7 метара од предњег десног точка наведеног возила, пиштољ затечен са ударачем у задњем положају, са чауром заглављеном између навлаке цеви – траг бр.8; чаура ватреног оружја са ознаком на данцету ППУ 78 7,65 на коловозу на око два метра од предње десне стране напред наведеног возила – траг бр.9; чаура ватреног оружја са ознаком на данцету “ППУ 81 7,65” на коловозу непосредно поред предњег левог точка напред наведеног возила – траг бр.10. Приликом прегледа возила “Dacia sandero” пронађени су следећи трагови: траг црвене боје налик на крв на седалном делу десног предњег седишта-траг бр.11, једна торба у којој је затечено више свезака, фасцикли, новац, лап топ рачунар, новчаник са новцем и документима на име Родић Душко-траг бр.12, један шал и пар рукавица на задњем делу седишта возила-траг бр.13. Даље се наводи да су на одељењу хитног пријема УЦ Београд са руку Родић Душка изузете евентуалне честице опаљења метка, док је од медицинског особља УЦ преузета јакна коју је у тренутку пријема на себи имао Родић Душко. Такође је од медицинског особља КБЦ Бежанијска коса достављено ОКТ-у једне фармерке које је у тренутку повређивања носила ██████████ и један деформисани пројектил ватреног оружја, који је пронађен у њеној гардероби.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места у Земуну, Ауто пут за Загреб бр. 18 од 18.12.2017. године произилази да су инспектори ПС Земун од доктора хирурга у КБЦ Бежанијска коса, преузели два пројектила која су извађена у току операције из тела повређене ██████████, обележени као траг бр.2 и изузели тест на барутне честице са десне и леве руке повређене ██████████ обележене као траг бр. 1.

Из извештаја о прегледу НКТИЦ-а од 21.12.2017. године произилази да је на преглед достављен пиштољ марке ██████████, кал.7,65x17мм, ██████████, пет чаура муниције кал. 7,65x17 мм и два пројектила, кал.7,65 мм. Из достављеног пиштоља извршена су пробна опаљења којом приликом нису уочени проблеми у његовом функционисању. Опште и идентификационе карактеристике трагова ватреног оружја на достављеним чаурама се у потпуности подударају са општим и идентификационим карактеристикама трага ватреног оружја на чаурама пробно опаљеним из достављеног пиштоља. Опште и идентификационе карактеристике трага ватреног оружја на достављеним пројектилима се у потпуности поклапају са општим и идентификационим карактеристикама трагова ватреног оружја на пројектилима пробно испаљеним из достављеног оружја. На основу извршеног прегледа закључује се да су свих пет чаура и оба пројектила, описани у извештају о форензичком прегледу лица места испаљени из пиштоља марке ██████████, кал.7,65 x

17мм ФБРО А-208455.

Из извештаја психијатра Стојковић Владимира од 28.12.2017. године и извештаја лекара Специјалне затворске болнице у Београду од 8.1.2018. године произилази да је Родић Душко процесно способан и са психијатријског аспекта способан да се са њим обави разговор од стране тужилаштва и надлежног суда.

Из медицинске докуметације за оштећену ██████████ достављену уз поднесак КБЦ Божанијска коса 25.01.2018. године и то отпусне листе са епикризом НИР-6784/2017, оперативног налаза НИР -6784/2017 од 18.12.2017.године, анамнезе и статус праесенс НИР-6784/2017 од 18.12.2017. године, извештаја лекара специјалисте број протокола 12807/2017 од 18.12.2017. године, МДЦГ прегледа торакса, абдомена и карлице број протокола 2219/2017 од 18.12.2017. године, произилази да се ██████████ на одељењу хирургије лечила од 18.12.2017. до 27.12.2017. године, да је доведена колима Хитне помоћи у изузетно тешком општем стању, као последица упуцавања, да су код исте констатоване прострелне ране након чега је извршена операција, и да су извађена два пројектила из њеног тела.

Из фотодокументације Одељења криминалистичке технике од 18.12.2017. године са скицом извештаја о форензичком прегледу лица места ██████████ од 5.2.2018. године произилази да је дана 18.12.2017. године приликом форензичког прегледа лица места сачињено 40 фотографија, које се налазе на 20 страна фотодокументације, на којим фотографијама је приказан изглед лица места у Новом Београду, ул. ██████████, возило "Dacia Sandero" рег.бр. ██████████, као и место проналаска и међусобни однос трагова који су обележени бројевима од 1 до 13. На скици лица места приказана је легенда са возилом ██████████ са осталим траговима бр. 2 пројектил, бр. 3,4,9 и 10 чауре, бр.5 мобилни телефон, кључ и упаљач, бр. 6 крв, бр. 7 пешкир, наочаре и ременик торбе и бр. 8 пиштољ М-70.

Из лекарског уверења УЦ Србије број 188/18 од 5.2.2018. године и отпусна листа Клинике за неурохирургију на име окривљеног од 26.12.2017. године произилази да је Родић Душко болнички лечен у УЦ Србије од 18.12.2017. године до 26.12.2017. године и да су код њега констатоване повреде устрелина у десном теменом пределу главе са утиснутим преломима костију лобање у истом пределу и фокалним нагњечинама мозга, са последичном одузетошћу леве стране тела, која повреда је настала пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, и у време доношења је сама за себе процењено представљала тешку и по живот опасну повреду. Према завршној дијагнози дошло је до намерног самоповређивања опаљивањем из револвера, а пацијент је након оперативно неурохируршког лечења отпуштен са одељења на даље лечење у затворску болницу.

Из записника о вештачењу одсека за вештачење микро трагова МУП-а Србије вештака Такић Милоша од 17.1.2017. године са провером чаура од

пројектила Одељења за вештачења од 19.12.2017. године произилази да су на вештачење достављена два теста на присуство остатака опаљивања ватреног оружја који су узети са руку Родић Душка, па је након обављеног вештачења мишљење вештака да на тестовима (туферима) узетим са руку Родић Душка, нису пронађене јединствене честице, као и да у резултатима претраге збирке АБИС "Арсенала" за пиштољ марке "Црвена застава" модел 70, калибар 7,65x17 mm, [REDACTED] нема уочених чаура и пројектила са истим идентификационим карактеристикама трагова ватреног оружја.

Из записника о вештачењу НКТЦ-а број 7244/18 од 16.03.2018. године произилази да су на вештачење предати јакна и фармерке [REDACTED], а након прегледа материјала и анализе трагова, мишљење је вештака дипл. биохемичара Милоша Такића да на тестовима узетих са јакне и фармерки [REDACTED] нису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаљивања ватреног оружја.

Из налаза и мишљења судских вештака др Ратка Ковачевића специјалисте форензичке психијатрије и Зоране Филиповић специјалисте медицинске психологије, од 15.4.2018. године произилази да је окривљени Душко Родић особа веома добрих интелектуалних способности, које су у подручју високог просека, са мешовитим поремећајима личности, код кога није утврђено постојање душевне болести, душевне заосталости, привременог душевног поремећаја, нити друге теже душевне поремећености. У време извршења кривичног дела које се испитанику ставља на терет код њега нису откривени актуелни психопатолошки садржаји. Имајући у виду личност испитаника, као и несугласице са супругом у предделиктом периоду, мишљења су да су његове способности схватања значаја кривичног дела као и могућност управљања поступцима у време учињеног дела биле смањене до степена битног, али не и битно. Испитаник је душевно здрава особа, те мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Из писаног налаза и мишљења судских вештака проф. др Бранимира Александрића специјалисте судске медицине и дипл. физико хемичара Милана Куњадића балистичара од 18.4.2018. године произилази да је на основу података о догађају, изјава окривљеног и свих испитаних лица у току поступка, медицинске документације за окривљеног и оштећену, закључак вештака да је [REDACTED] критичном приликом дана 18.12.2017. године, око 08,20 погођена са укупно четири пројектила испаљених из ручног ватреног оружја-пиштоља марке [REDACTED] калибра 7,65мм, [REDACTED], фабр.бр. [REDACTED], док се налазила на месту сувозача, задобила следеће повреде:

1) Једну прострелину меких ткива десне надлактице која се настављала устрелином у десној половини грудног коша. Улазна рана ове јединствене повреде (нанесене једним пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја) налазила се на спољашњој страни десне надлактице у њеној горњој трећини и била је неправилног кружног облика пречника око 1 цм; она се својим каналом пут надоле и улево настављала кроз меко ткиво ове надлактице до унутрашње стране њене средње

трећине (где се налазила излазна рана), а одатле је пројектил наставио кроз улазну рану на десној бочној страни грудног коша у висини VII десног ребра, након чега је канал истим правцем наставио кроз десну половину грудног коша и десно плућно крило (са следственим изливањем крви у десну половину грудне дупље), а канал се својим дном завршавао у поткожном меком ткиву у пределу левог ребарног лука (где је пројектил и пронађен). Правац канала ове јединствене повреде је било с десна пут улево, надоле и лако од назад пут унапред;

2) Једну устрелину грудног коша нанесену једним пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја. Улазна рана ове устрелине се налазила на предње-десној страни грудног коша удесно од десне дојкине брадавице и била је неправилног кружног облика пречника око 1 цм; она с својим каналом пут надоле и улево настављала кроз поткожно меко ткиво грудног коша са његове предње стране, а канал се својим дном завршавао у поткожном меком ткиву у пределу левог ребарног лука (где је пројектил и пронађен); Правац канала ове јединствене повреде је било с десна пут улево, надоле и лако пут уназад.

3) Једну прострелину трбуха нанесену једним пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја. Улазна рана ове устрелине се налазила на предње-десној страни трбуха у његовом горњем делу, а око 2 цм удесно од предње уздужне средишње линије трбуха и око 2 цм изнад пупка. Она се својим каналом пут надоле и улево својим каналом настављала у трбушну дупљу којом је канал пролазио кроз десну куплу пречаге и леви режањ јетре (са следственим изливањем крви у трбушну дупљу), а канал се завршавао излазном раном у доњем делу предње – леве стране трбуха. Правац канала ове јединствене повреде је био с десна пут улево, надоле и лако пут уназад.

4) Једну прострелину леве половине карличне дупље и левог седалног предела, нанесену једним пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја. Улазна рана ове устрелине се налазила у левом делу стидног предела и она се својим каналом пут надоле улево и уназад својим каналом настављала кроз меко ткиво левог карличног левог седалног предела (где је пројектил повредио и леви исхијадични живац), а канал се завршавао излазном раном у левом седалном пределу. Правац канала ове јединствене повреде је био с десна пут улево надоле и пут уназад.

Наведене повреде код [REDACTED] су у време наношења и скупа процењено представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, при чему је смртни исход спречен благовременим и адекватним лечењем. На основу локализације и међусобног распореда улазних рана свих задобијених повреда као и на основу правца њихових канала (с десна улево, надоле и уназад), а који су били међусобно релативно паралелни, закључује се да је [REDACTED] погођена са четири пројектила који су сукцесивно испалени један за другим у веома кратком временском интервалу из истог ватреног оружја – у конкретном случају из пиштоља марке [REDACTED] кал.7,65 мм, мод. [REDACTED], фабричког броја [REDACTED]; при томе се она налазила седећи на месту сувозача у предметном возилу, док је повредиоц пуцао директно у њу, налазећи се у стојећем ставу са њене десне стране. Пошто балистичким вештачењем на одећи [REDACTED] нису пронађене честице карактеристичне за остатке барутног опаливања ватреног оружја, то произилази да

је растојање између [REDACTED] и уста цеви повредног оружја било веће од домета избацавања барутних честица, односно веће од око 80-так цм. Наведеним начином пуцања у [REDACTED] су могле три чауре да се пронађу ван, а једна унутар предметног возила. Два пројектила која су погодила [REDACTED] су извађена из њеног тела приликом операције. Један пројектил је пронађен на седалном делу сувозачевог седишта (заједно са траговима крви) и то је пројектил који је прошао кроз леву половину њеног карличног предела (а излазном раном у левом седалном пределу). Пројектил који је пронађен на одећи [REDACTED] је пројектил који је прошао кроз њен трбух (са излазном раном у доњем делу предње – леве стране трбуха).

Судски вештак Милан Куњадић испитан на главном претресу у потпуности је остао код писменог заједничког налаза и мишљења које је сачинио са вештаком специјалистом судске медицине проф. др Бранимиром Александрићем од 18.04.2018. године. Одговарајући на питања вештак је навео да прецизност оружја на већим даљинама зависи од дужине цеви. Оружја са дугим цевима су на даљинама прецизнија, али на сасвим блиском растојању какво је у предметном догађају, дужина цеви није од значаја. На основу изгледа рана код оштећене вештак судске медицине се изјаснио о времену испаљивања пројектила којима су нанете те ране, а и он је одредио правац канала, и да су ти пројектили испаљивани у кратком временском интервалу. Вероватно се ради о интервалима мереним у секундама. Приликом испаљивања пројектила долази до трзања руке, а у зависности од начина како се држи оружје у руци. Ако се оружје држи лабаво онда ће мало више трзнути, а ако се држи чвршће онда сасвим мало што зависи од калибра и од других фактора. Конкретно пројектили испаљени из предметног пиштоља немају велику енергију. Они могу да прођу кроз тело, али зависно од неких фактора они претежно остају у телу. У конкретном случају два пројектила су остали у телу, један је пронађен у гардероби оштећене, а један на подлози, у близини, односно на предњем десном седишту. Растојање је било чак релативно блиско од уста цеви до тела, тако да је пуцано прецизно у тело. Одговарајући на питање вештак је одговорио да сматра да возач [REDACTED] није била угрожена, јер су и правци ране кроз тело показали да је пуцано у тело оштећене. Извршен је преглед јакне и фармерки које је том приликом носила оштећена и на њима нису нађени трагови барутних честица, што би био случај да је била ова раздаљина уста цеви оружја од 5 до 10 цм од стомака оштећене Тамаре, како је то навела сведок [REDACTED], а он се о раздаљинама већ изјаснио у писаном налазу и мишљењу и код тога остаје. Један од разлога зашто нису нађени трагови барутних честица може да буде ако је крв прекрила шаку она спира барутне честице или ако су руке опране или избрисане приликом указивања лекарске помоћи.

Из фотокопије записника о главној расправи пред Трећим основним судом у Београду П.279/18 од 8.6.2018. године произилази да је у поступку између тужиоца [REDACTED] и туженог Душка Родића, наведеног дана одржано рочиште на којем је пуномоћник туженог послао предлог тужиљи да се реши питање стана тако што

ће стан поклонити ћерки.

Из извода из КЕ за окривљеног [REDACTED]

Суд је ценио писане доказе: извештај ОКТ о форензичком прегледу лица места у [REDACTED] од 18.12.2017. године, извештај о форензичком прегледу лица места у Земуну, Ауто пут за Загреб бр. 18 од 18.12.2017. године, фотодокументацију Одељења криминалистичке технике од 18.12.2017. године са скицом извештаја о форензичком прегледу лица места [REDACTED] од 5.2.2018. године и извод из КЕ за окривљеног, па је наведене доказе прихватио имајући у виду да се ради о исправама које је у прописаном облику издао државни орган МУП РС, у границама своје надлежности, којима се доказује веродостојност онога што је у њима садржано, при чему нико од странака није спорио веродостојност наведених исправа, нити да су исправе правилно састављене. Из наведених извештаја и фотодокументације суд је утврдио који су трагови нађени на лицу места и међусобни положај свих нађених трагова, у односу на паркирано возило "Dacia Sandero" рег.бр. [REDACTED], један деформисани пројектил на предњем сувозачком седишту наведеног возила, два пројектила која су извађена из тела оштећене [REDACTED] током операције, укупно пет чаура од којих је једна нађена на поду возила, једна заглављена између навлаке цеви пиштоља [REDACTED] кал. 7,65мм, и три чауре на коловозу у непосредној близини наведеног возила.

Суд је ценио извештај психијатра Стојковић Владимира од 28.12.2017. године и извештај лекара Специјалне затворске болнице у Београду од 8.1.2018. године, медицинску документацију за оштећену [REDACTED] достављену уз поднесак КБЦ Бежанијска коса 25.01.2018. године, лекарско уверење УЦ Србије број 188/18 од 5.2.2018. године и отпусну листу Клинике за неурохирургију на име окривљеног од 26.12.2017. године, па их је суд све прихватио имајући у виду да се ради о исправама које су у прописаном облику издале овлашћене здравствене установе у оквиру својих овлашћења која су им поверена законом и као такве доказују веродостојност онога што је у њима садржано, а такође ни једна од странака у поступку није спорила садржај ове документације, нити да је прописно састављена. Из наведене медицинске документације суд је утврдио да су код оштећене [REDACTED] констатоване прострелне ране због чега је извршена операција, да је код окривљеног Родић Душка констатована устрелина у десном теменом пределу главе, која је настала пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја приликом намерног самоповређивања, и да је окривљени процесно способан да буде саслушан.

Суд је у потпуности прихватио налаз и мишљење вештака балистичара Копечни Милоша од 26.03.2018. године и извештај о прегледу НКТЦ-а од 21.12.2017. године, као стручне, јасне и образложене, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, које вештачење је обавило овлашћено и стручно лице за балистичко вештачење. Наиме, из наведених вештачења је утврђено да су свих пет

достављених чаура муниције кал. 7,65x17мм и два пројектила кал.7,65 испаљени из достављеног пиштоља марке "██████████", кал. 7,65x17мм, Ф.бр. ██████████, који је функционално исправан.

Суд је такође прихватио записник о вештачењу одсека за вештачење микро трагова МУП-а Србије вештака Такић Милоша од 17.1.2017. године са провером чаура од пројектила Одељења за вештачења од 19.12.2017. године и записник о вештачењу НКТИЦ-а број 7244/18 од 16.03.2018. године, као стручне, јасне и образложене, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, на која вештачења ни једна од странака није имала примедби. Из наведених записника је утврђено да на рукама окривљеног Родић Душка нису пронађене честице и остаци опаливања ватреног оружја, а такође ни на јакни и фармеркама оштећене Тамаре Родић нису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаливања ватреног оружја. Наведене записнике, суд је ценио у повезаности са писаним и усменим налазом судског вештака Милана Куњадића (који писани налаз је дао заједно са вештаком Бранимиром Александрићем), а суду је јасно и аргументовано образложио да пошто на одећи оштећене ██████████ нису пронађене честице остаци барутног опаливања ватреног оружја, то значи да је растојање између оштећене и уста цеви ватреног оружја било веће од домета избацивања барутних честица, односно веће од 80-ак цм. Такође је објаснио да је могуће да се не нађу трагови барутних честица на рукама лица које је пуцало, ако је крв прекрила шаку и спрала барутне честице, или ако су руке опране или избрисане приликом указивања лекарске помоћи.

Суд је прихватио налаз и мишљење комисије судских вештака др Ратка Ковачевића и Зоране Филиповић од 15.4.2018. године који су вештачили урачунљивост окривљеног у време извршења кривичног дела, оценивши их као стручне, јасне и образложене, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, при чему странке нису имале примедби на наведено вештачење. Из наведеног вештачења је утврђено, имајући у виду личност испитаника, као и несугласице са супругом у пределиктном периоду, да су код окривљеног способности схватања значаја кривичног дела, као и могућности управљања поступцима у време учињеног дела биле смањене до степена битног, али не битно, и да је окривљени душевно здрава особа.

Суд је ценио писани налаз и мишљење комисије судских вештака проф. др Бранимира Александрића и вештака балистичара Милана Куњадића од 18.4.2018. године, као и усмено изјашњење Милана Куњадића на главном претересу, па је суд исто прихватио као јасно, логично и образложено, с обзиром су се у писаном налазу и мишљењу судски вештаци на детаљан и свеобухватан начин изјаснили о свим чињеницама које су од значаја, те су за свој налаз и мишљење дали јасне и аргументоване разлоге које је суд прихватио, а ради се о комисији судских вештака која су квалификована за овакву врсту вештачења, односно Бранимир Александрић за област судске медицине, и Милан Куњадић балистичар, а који су поступали у

складу са правилима струке и науке, имајући при том у виду да се вештак Милан Куњадић на главном претресу детаљно изјаснио на сва питања и остао при свом налазу и мишљењу, а ни једна од странака није имала примедби на наведено вештачење. Наиме, из наведеног вештачења суд је утврдио телесне повреде које је претрпела оштећена [REDACTED] као и да су те повреде у време доношења представљале скупно тешку и по живот опасну телесну повреду, затим локализацију и међусобни распоред улазних рана свих задобијених повреда, да су сви пројектили испали у кратком временском интервалу из истог ватреног оружја, пиштоља [REDACTED] мод. [REDACTED] кал.7,65мм, фаб.бр. [REDACTED] затим положај у коме су се налазили оштећена и окривљени у тренутку задобијања повреде код оштећене, као и растојање од уста цеви повредног оружја и оштећене [REDACTED].

Суд је такође ценио и прихватио као објективан доказ фотокопију записника о главној расправи пред Трећим основним судом у Београду П.279/18 од 8.6.2018. године, из ког је утврђено да је окривљени преко свог адвоката понудио оштећеној да поклони ћерки стан. Суд нашао да наведени доказ није од утицаја на утврђивање елемената кривичног дела у овом поступку, већ да је евентуално од значаја за решавање имовинско правног односа између оштећене и окривљеног.

Суд је ценио исказ оштећене [REDACTED] дат у ВЈТ и на главном претресу, па је прихватио њене наводе у погледу битних чињеница које се односе на извршење предметног кривичног дела. Такође је суд прихватио део исказа оштећене у којем се изјашњавала о чињеницама које су претходиле извршењу кривичног дела, о њеном међусобном односу у браку са окривљеним, да су проблеми почели од 2010. године када јој је окривљени претио, а реаговала је полиција, о чему је обавештен и Центар за социјални рад. Суд је такође прихватио и догађаје који су непосредно претходили извршењу кривичног дела, да је дан пре њеног одласка на семинар на Копаонику, окривљени њу гурнуо да је она ударила главом у врата и задобила повреду у виду хематома на оку, да је окривљени њој претио да нема шта да изгуби и да ће да је убије, а што је у сагласности са исказом сведока [REDACTED] која је видела масницу на оку оштећене [REDACTED] када су ишли на Копаоник, а оштећена је тада сведоку [REDACTED] испричала да је окривљени њу одгурнуо и да је ударила главом у врата, као и да јој је претио на исти начин, да нема шта да изгуби и да ће је убити. Суд није прихватио део одбране окривљеног да никад није претио оштећеној и његова објашњења шта све има да изгуби, имајући у виду да су у супротности са исказом оштећене [REDACTED] и сведока [REDACTED]. Оштећена је сагласно исказу сведока [REDACTED] навела и да је спавала у дневној соби, а да се некад закључавала у дечјој соби да би преспавала, а због страха од окривљеног и његових претњи да ће да је убије.

Што се тиче чињеница које се односе на сам догађај и елементе извршења кривичног дела суд их је утврдио ценећи исказ оштећене [REDACTED] у повезаности са исказом сведока [REDACTED] која је била непосредни очевидац

целог догађаја, налазила се на возачком месту, одмах поред оштећене која је била на сувозачком месту, и видела је сваки хитац који је погодио оштећену. Наиме, из сагласних исказа наведених сведока суд је утврдио да је сведок [REDACTED] за возилом марке "Dačia Sandero" дошла по оштећену [REDACTED] како би је повезла на посао, да је оштећена [REDACTED] села на место сувозача у наведено возило, да је окривљени пришао возило и задржао врата сувозача, која је оштећена [REDACTED] покушала да затвори и из пиштоља почео да пуца на оштећену у коју је испалио 4 метка, што је све суд прихватио. Овакви наводи оштећене и сведока [REDACTED] су потврђени налазом и мишљењем судских вештака проф. Бранимира Александрића и Милана Куњадића који су на основу локализације и међусобног распореда улазних рана свих задобијених повреда, и правца њихових канала, закључили да је оштећена [REDACTED] погођена са четири пројектила, и место и положају у којем се налазила оштећена у тренутку повређивања (седећи на месту сувозача), као и положај окривљеног (у стојећем ставу са десне стране оштећене). Што се тиче тачне удаљености уста цеви оружја од тела оштећене у тренутку повређивања суд није прихватио удаљеност коју су определили оштећена [REDACTED] и сведок [REDACTED] да је износила од 5 до 10 цм, имајући у виду да се ради о њиховом субјективном осећају, а оваква удаљеност је у супротности са балистичким вештачењем судског вештака Милоша Такића који на одећи [REDACTED] није пронашао честице карактеристичне за остатке барутног опаљивања ватреног оружја, као и налаза и мишљења судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадића да је растојање између оштећене и уста цеви повредног оружја било веће од домета избацивања барутних честица, односно веће од 80-ак цм.

Суд је такође прихватио исказе оштећене [REDACTED] и сведока [REDACTED] у погледу чињеница које су уследиле након извршења кривичног дела, да су виделе окривљеног Душка како лежи поред возила, да је био свестан да је звао у помоћ, с тим што нису виделе тренутак када је пуцао у себе, да су потом дошли и други људи који су указивали помоћ оштећеној и окривљеном, а затим и полиција и два возила хитне помоћи.

Суд је ценио и прихватио исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] испитаних у ВЈТ који сведоци нису непосредно опазили сам тренутак повређивања оштећене, али су се налазили у непосредној близини, чули су пуцње и одмах дошли на лице места. Из њихових исказа суд је утврдио време извршења кривичног дела, односно да се све дешавало око 08,20 часова ујутро, као и затчено стање на лицу места непосредно након извршења кривичног дела, који сведоци су тада пристигли и описали детаљно и објективно све чињенице које су том приликом опазили, међусобно сагласни и сагласни исказу оштећене [REDACTED] сведока [REDACTED] и материјалним доказима о прикупљеним траговима. Наиме, када су сведоци [REDACTED] стигли на лице места видели су заустављено возило марке "Dačia Sandero" и у њему на сувозачком месту повређену особу која је имала крв у пределу стомака, ноге и руке и поред наведеног возила на асфалту је лежао повређени момак који је тражио помоћ. Такође је суд прихватио и све

околности које су уследиле након извршења кривичног дела, а односе се на указивање помоћи повређенима, да је стигла полиција, а затим и хитна помоћ која је одвезла оштећену и окривљеног.

Окривљени Родић Душко у својој одбрани датој на главном претресу и пред ВЈТ фактички није ни спорио извршење кривичног дела покушај убиства из члана 113 у вези члана 30 КЗ, већ је навео да се он не сећа критичног догађаја, док је у потпуности признао извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 ст.1 КЗ. Код оваквог стања ствари суд је одбрану окривљеног оценио у повезаности са другим изведеним доказима. Наиме, суд је прихватио одбрану окривљеног у делу где наводи да се сећа да се пробудио из несвести након што је пуцао себи у главу и да је покушао да дохвати пиштољ и да поново пуца у себе, али је неки човек одгурнуо пиштољ, као и да је неко пришао и ставио му пешкир на главу, имајући у виду да је оваква одбрана окривљеног у сагласности са исказом сведока [REDACTED] који је видео окривљеног како лежи, поред њега крв и пиштољ, да је окривљени био свестан и да је тражио помоћ и померао руке, због чега је сведок [REDACTED] ногом одгурнуо пиштољ који је био поред њега, описујући пиштољ онако како се налази на сликама у фотодокументацији, односно да је метак (тј.чаура) у цеви стајао укриво. Суд је такође прихватио одбрану окривљеног у којој признаје да је из стана свог оца, са полице ормана узео пиштољ марке "ЦЗ" и да га је донео у свој стан на Новом Београду, као и да га је дана 18.12.2017. године понео у његовој торби, објашњавајући и из којих разлога је држао ватрено оружје, односно да је био под притиском јер је мислио да га прате криминалци како би дошли до података којима располаже у вези посла који је обављао за полицију, јер је приметио да су му хаковали мејл налоге и мобилне телефоне. Овакво признање окривљеног је јасно, недвосмислено и у сагласности са другим изведеним доказима, односно са затеченим пиштољем на лицу места и балистичким вештачењем.

Такође је суд прихватио наводе одбране окривљеног да се обраћао на више места и да је тражио помоћ доктора, да је последњих година дошло до проблема у браку између њега и оштећене [REDACTED] и да су имали штурку комуникацију, а што је поткрепљено и исказом оштећене [REDACTED] и сведока [REDACTED] која је имала посредна сазнања о односу окривљеног и оштећене у браку. Међутим суд није прихватио део одбране окривљеног да се није свађао са оштећеном [REDACTED], да никада није претио да ће да је убије, имајући у виду да је то у супротности са исказом оштећене којој је суд поверовао, и утврдио да јој окривљени јесте претио, да је повредио пред семинар на Копаонику, да је оштећена била у страху од окривљеног што је све причала сведоку [REDACTED] а такође је због страха од окривљеног спавала у дневној соби и понекад се закључавала у дечју собу да прспава.

Оценом изведених доказа појединачно и у међусобној вези, те анализирајући изведене доказе у склопу одбране окривљеног Родић Душка, суд је утврдио

чињенично стање ближе описано у изреци пресуде. Наиме, време и место извршења кривичног дела утврђено је из извештаја ОКТ о форензичком прегледу лица места у [REDACTED] од 18.12.2017. године и фотодокументације са скицом лица места. Начин на који је дошло до извршења кривичног дела суд је утврдио из исказа оштећене и сведока [REDACTED], да је оштећена [REDACTED] села на место сувозача у путничко моторно возило "Dacia Sandero" у којем је на месту возача седела [REDACTED], да је окривљени Родић Душко пришао возилу и задржао врата сувозача, која је оштећена [REDACTED] покушала да затвори и из пиштоља испалио четири пројектила у оштећену [REDACTED] што све окривљени није ни спорио у својој одбрани, а такође је положај окривљеног и оштећене у тренутку задобијања повреда потврђен налазом и мишљењем судских вештака др Бранимира Александрића и Милана Куњадића. Из истог налаза и мишљења суд је утврдио да је оштећена задобила телесне повреде у виду једне прострелине меких ткива десне надлактице, једне устрелине грудног коша, једне прострелине трбуха и једне прострелине леве половине карличне дупље и левог седалног предела, а које повреде су у време наношења и скупа процењено представљале тешку и по живот опасну телесну повреду. Да је путничко моторно возило марке "Dacia Sandero" регистарске ознаке [REDACTED] власништво Предшколске установе "Сурчин", са седиштем у Добановцима, ул. [REDACTED], суд је утврдио из исказа сведока [REDACTED], која је и управљала возилом критичном приликом, а ближе карактеристике пиштоља марке [REDACTED], калибра 7,65 мм, фабричког броја [REDACTED] и његову функционалну исправност суд је утврдио из балистичког вештачења вештака Колечни Милоша од 26.03.2018. године и извештаја о прегледу НКТИЦ од 21.12.2017. године. Чињенице које се односе на време, место и начин извршења другог кривичног дела које му се ставља на терет, односно да је неовлашћено, држао ватрено оружје, и то напред описани пиштољ, суд је утврдио из одбране окривљеног Родић Душка који је у потпуности признао извршење овог кривичног дела, а које признање је јасно и у сагласности са другим изведеним доказима, као и са чињеницом да се предметни пиштољ критичног дана 18.12.2017. године налазио код њега, када је исти и употребио.

Суд је, на основу утврђеног чињеничног стања, утврђујући правну квалификацију радњи окривљеног, нашао да се у радњама окривљеног стичу сви елементи кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање и ношење оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ. Наиме, имајући у виду напред утврђено чињенично стање, односно да је критичном приликом окривљени пуцњима из пиштоља оштећену [REDACTED] погодио са четири пројектила у пределу десне надлактице, грудног коша, трбуха, леве половине карличне дупље и левог седалног предела, које повреде су представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, па како је у конкретном случају окривљени Родић Душко са умишљајем започео извршење кривичног дела убиство из члана 113 КЗ а смртни исход код оштећене је спречен благовременим и адекватним лечењем, па како је изостала последица у виду лишења живота оштећене [REDACTED], суд је ценећи све околности, а

нарочито степен кривице окривљеног, тежину дела, средство и начин извршења дела, као и тежину повреда код оштећене, нашао да се у конкретном случају ради о покушају овог кривичног дела из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ. Како је окривљени непосредно пре извршења описаног кривичног дела неовлашћено држао ватрено оружје пиштоља марке "██████████" калибра 7,65 мм, фабричког броја ██████████ свом стану на Новом Београду, ул. ██████████ и то од неутврђеног дана када га је узео из очевог стана, па све до 18.12.2017. године, суд је нашао да се у конкретном случају ради о извршењу кривичног дела недозвољена производња, држање и ношење оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ.

Суд је у складу са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу у изреку пресуде унео мању измену у односу на диспозитив оптужног акта за кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ, уподобљавајући место радње извршења, оном месту које је утврђено у доказном поступку на главном претресу, не дирајући тим изменама у идентитет оптужног акта. Наиме, тужилац је у оптужници навео као место извршења кривичног дела Нови Београд, у ул. ██████████ на раскрсници са Вукосавићевом улицом, међутим суд је на главном претресу утврдио да је кривично дело извршено код кућног броја ██████████ у истој ул. ██████████ на Новом Београду (која је уједно и адреса пребивалишта окривљеног и оштећене), а што произилази из извештаја ОКТ о форензичком прегледу лица места у ██████████ од 18.12.2017. године, фотодокументације ОКТ од 18.12.2017. године са скицом извештаја о форензичком прегледу лица места у ██████████ од 05.02.2018. године, као и из исказа оштећене ██████████ која је објаснила да су критичном приликом она и окривљени одвели дете до школе и вратили се испред зграде где живе у ул. ██████████ и да је тада дошла њена колегиница ██████████ коју је иначе чекала ту испред улаза уназад две године. Наиме, чињенице у погледу места извршења овог кривичног дела не представљају чињенице које би утицале на измену неког од његових битних елемената, односно оних елемената предвиђених у закону који представљају битно обележје конкретног кривичног дела из члана 113 КЗ. Овде је реч само о тачнијем опису места извршења кривичног дела не повређујући идентитет оптужбе када је о чињеничном стању реч.

У погледу психичког односа окривљеног Родић Душка према учињеним делима, суд је оценио да је окривљени био свестан својих дела, њихове забрањености и да је хтео њихово извршење, односно да је поступао са директним умишљајем, што произилази из чињенице да је окривљени, најпре предметни пиштољ свесно држао у свом стану до 18.12.2017. године, иако за то није имао дозволу надлежног органа, што је и хтео, како је то у својој одбрани и признао, а истог дана из истог ватреног оружја, тј. пиштоља испалио четири метка у тело оштећене, и то у пределу десне надлактице, грудног коша, трбуха, леве половине карличне дупље и левог седалног предела, које повреде су представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, при чему је био свестан да четири погодка у тело

оштећене могу довести до смрти оштећене, што је окривљени и хтео, при чему је према налазу вештака др Бранимира Александрића и Милана Куњадића смртни исход код оштећене спречен благовременим и адекватним лечењем.

Како из налаза и мишљења комисије судских вештака др Ратка Ковачевића и Зоране Филиповић од 15.04.2018. године произилази да је окривљени Родић Душко особа веома добрих интелектуалних способности, код кога није утврђено постојање душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, нити друге теже душевне поремећености, као и да су његове способности схватања значаја кривичног дела као и могућност управљања поступцима у време учињеног дела биле смањене до степена битног, али не и битно и то имајући у виду личност окривљеног и несугласице са оштећеном у предделиктном периоду, суд је нашао да је у конкретном случају окривљени оба кривична дела извршио у стању смањене урачуњливости до степена битног, али не битно.

При одлучивању о врсти и висини кривичне санкције за окривљеног Родић Душка суд је имао у виду границе казне које су законом прописане за кривична дела за која је оглашен кривим, сврху кажњавања и сврху како генералне тако и специјалне превенције као и све околности које су од значаја за врсту и висину кривичне санкције, сходно члану 54 КЗ-а, те је суд у погледу кривичних дела које му се стављају на терет од олакшавајућих околности ценио да окривљени раније није осуђиван, да је отац једног малолетног детета, а осим тогу у односу на кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ да је у конкретном случају изостала последица наведеног кривичног дела односно да је то дело остало у покушају, његово држање после учињеног кривичног дела, односно да је из истог пиштоља пуцао себи у главу, тако да је и он повређен, којом приликом је био угрожен и његов живот, док је у односу на кривично дело недозвољена производња, држање и ношење оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ од олакшавајућих околности суд је ценио да је окривљени у потпуности признао извршење овог кривичног дела што је суду олакшало вођење овог поступка, а од отежавајућих околности је ценио однос окривљеног према жртви, односно да је окривљени кривично дело убиство у покушају извршио према својој супруги, па је суд утврдио да се у конкретном случају сврха кажњавања не би постигла ублаженом казном за кривично дело из члана 113 у вези члана 30 КЗ, иако је оно остало у покушају, те је окривљеном применом наведених законских одредби и одредби чланова 2, 4, 5, 42, 43, 45, 54, 60 и 63 КЗ за кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара, у коју казну затвора му се урачунава време проведено у притвору од 26.12.2017. године, па надаље, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног

на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а новчану казну је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде .

На основу члана 87 КЗ-а према окривљеном Родић Душку је изречена мера безбедности одузимања предмета тако што је од њега одузет пиштољ марке "██████████", калибра 7,65 мм, фабричког броја ██████████ обзиром да се ради о предмету који је употребљен за извршење кривичног дела. Одлучујући о изрицању ове мере суд је имао у виду тежину учињеног дела, околности под којима је исто учињено, па налази да ће се изреченом мером безбедности остварити сврха мера безбедности прописана чланом 78 КЗ.

На основу члана 258 ЗКП-а упућена је оштећена ██████████ да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, јер у овом поступку није било довољно основа за пресуђење о имовинскоправном захтеву. Наиме, у току овог поступка оштећена није доставила доказе о висини материјалне штете, односно трошкова лечења, а такође није определила појединачно износе које потражује на име нематеријалне штете по сваком виду појединачно, а за утврђивање висине нематеријалне штете потребно је вештачење.

На основу члана 262 ЗКП-а о трошковима кривичног поступка суд ће одлучити накнадно, а како недостају сви подаци о висини трошкова.

Записничар
Јелена Вулићевић

Председник већа – судија
Оливера Пајић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема пресуде, жалба се изјављује Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.